

राघवस्य नमोक्ष्यसे राघवान्मुच्यसे ॥ अंतर्हितो तर्धानशक्त्या ॥ २५ ॥ पिशाचादीनामेकैकं समुदितं च त्रातारं न पश्यामि ॥ अतएव न ज्ञपंचकं चरितार्थं ॥ २६ ॥ किंचित्
द्वलं त्वयैव ज्ञातमिति त्वत्कृतचौरवत्त्याजानीमइत्याह ॥ अवधीरिति ॥ जरावटं जरायुक्तं वटं चिरकालिकं चिरकालिकोपिकश्चिदौषधसिद्ध्यादिना जरारहितो भवेत् ॥ अ
चिरकालिकोपिकश्चित्शापादिना जरावानित्युभयोपादानं ॥ किंतु न हता यदि बलमस्तीति शेषः ॥ न बुध्यसे स्वबलमिति शेषः ॥ २७ ॥ रघुश्रेष्ठं महाबलत्वादिगुणकं

नमोक्ष्यसे रावणराघवस्य सर्वैः सहैद्रैरपि मूढगुप्तः ॥ अंतर्हितः सूर्यपथंगतोपितथैव पातालमनु प्रविष्टः ॥ गिरीशपादांबुजसंगतो वाह
तो सिरामेण सहानुजस्त्वं ॥ २५ ॥ तस्य ते त्रिषु लोकेषु न पिशाचं न राक्षसं ॥ त्रातारं नानुपश्यामि न गंधर्वं न चासुरं ॥ २६ ॥ अवधीस्त्वं
जरावटं गृधराजं जटायुषं ॥ किन्तु ते रामसान्निध्ये सकाशे लक्ष्मणस्य च ॥ तदा सीता विशालाक्षी यां त्वं गृह्य न बुध्यसे ॥ २७ ॥ महाबलं
महात्मानं दुराधर्षं सुरैरपि ॥ न बुध्यसे रघुश्रेष्ठं यस्ते प्राणा न्हरिष्यति ॥ २८ ॥ ततो ब्रवीद्वालि सुतोऽप्यंगदो हरिस्तमः ॥ नायं दूतो महाप्रा
ज्ञचारकः प्रतिभाति मे ॥ २९ ॥ तुलितं हि बलं सर्वमनेन तव तिष्ठता ॥ गृह्यतां मागमलं कामे तद्धिममरोचते ॥ ३० ॥ ततो राज्ञा समादि
ष्टाः समुत्पत्य बलीमुखाः ॥ जगद्गुश्रवबन्धुश्च विलपंतमनाथवत् ॥ ३१ ॥ शुकस्तुवानरैश्च दैस्तत्र तैः संप्रपीडितः ॥ व्याचुक्रोश महात्मा
नं रामं दशरथात्मजं ॥ लुप्येते मे बलात्पक्षौ भिद्येते मे तथा क्षिणी ॥ ३२ ॥ यांचरात्रिं मरिष्यामि जायेरात्रिं च यामहं ॥ एतस्मिन्नंतरे काले
यन्मया ल्यशुभं कृतं ॥ सर्वतदुपपद्येथा जत्यांचेद्यदि जीवितं ॥ ३३ ॥

न बुध्यसे इत्यर्थः ॥ २८ ॥ अयं स्वामि संदेशप्रापणमात्रकृत्योऽन एव
न किंतु गुप्ततया परबलपरीक्षाप्रवृत्तिश्चार एव ॥ २९ ॥ कुतस्तत्राह ॥ तुलितं हीति ॥ एवं प्रमाणमेवं व्यूहमिति सर्वपरिलिखितमित्यर्थः ॥ ३० ॥ राज्ञा सुग्रीवेण ॥ ३१ ॥ लुप्ये
ते लियेते ॥ ३२ ॥ रात्रिशब्दोऽहोरात्रपरः ॥ यद्विनेमरिष्यामि यद्विनेच जातवानस्मि तदंतरे काले जन्ममरणावधिकाले यन्मयाऽशुभं कृतं तत्सर्वं त्वामुपपद्येथाः त्वंप्राप्नुयाः
यदीह त्वयाऽनिवारितताडनो जीवितं ज्ञां ॥ ३३ ॥